

med mindre man samtidig foretager en Gennemgang af den gældende Lovgivning om de Domsmyndigheder, der behandler Vandløbssager. Landbrugsministeriet har dog paa visse Punkter ment at burde ændre eller supplere Kommissionens Forslag.

De gældende Bestemmelser om de Retter, der behandler visse Landvæsenssager, findes, for saa vidt angaar Landvæsens- og Overlandvæsenskommissioner i Lov af 30. December 1858, for saa vidt angaar Hegnssynsmænd paa Landet og i Købstæderne i Lov af 6. Marts 1869 om Hegn, og for saa vidt angaar Vandsynsmænd i Lov af 28. Maj 1880 om Vands Afledning og Afbenyttelse.

I nærværende Lovforslag er samlet Reglerne for alle disse Landvæsensretter, og der foreslaas fælles Bestemmelser for Sagernes Behandling ved de forskellige Retter. Lovforslaget hviler i øvrigt paa Loven af 1858, dog at det er bragt i Overensstemmelse med Retsplejeloven, hvorhos det er suppleret med forskellige Bestemmelser, hvortil der ved Lovens Anvendelse i Praksis har vist sig Trang. Endvidere har man søgt at videreføre Princippet i Lov af 1858 om hurtig og billig Behandling af Sagerne.

I § 1 foreslaas det, at de Sager, der hidtil har været behandlet af Hegnssynsmænd og Vandsynsmænd, behandles af Retter, der benævnes *Landvæsensnævn*.

Afsnit I omhandler *Landvæsensretternes Sammensætning*. Medens Omraadet for Hegnssynsmændene og Vandsynsmændene er Købstads- eller Sognekommunen, er Landvæsensnævnets Omraade efter Forslagets § 2 Retskredsen.

I §§ 3 og 4 er der foreslaaet en *Aldersgrænse* ved det fyldte 70 Aar for Landvæsensnævnenes Medlemmer.

For at gøre Behandlingen ved Landvæsensnævnene saa simpel og billig som mulig, foreslaas det i § 6, at de for Landvæsensnævnene indbragte Sager behandles af Formanden alene, med mindre Parterne begærer Medvirken af Nævnsmænd.

Medens der ifølge Lov af 1858 for hver enkelt Sag nedsættes en Landvæsenskommission bestaaende af to Land-